

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **M. B.**, bytem S., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 22.9.2011 proti rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje** se sídlem Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary, ze dne 1.9.2011 č.j.: X o příspěvek na péči,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje** ze dne 1.9.2011 č.j.: X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že zákonem č. 366/2011 Sb. byl změněn i zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, proto s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 1.9.2011 bylo žalobou napadeno.

Včasnou žalobou ze dne 22.9.2011, k níž byla mimo jiné připojena i kopie shora uvedeného rozhodnutí, se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného **Krajského úřadu Karlovarského kraje, odbor sociálních věcí** (dále jen **KÚ**), ze dne 1.9.2011 č.j.: X, jímž bylo rozhodnutí **Městského úřadu Sokolov, odbor sociálních věcí a zdravotnictví** (dále jen **MěÚ**), č.j.: X vydané dne 2.5.2011 změněno takto:

- I. „za období od data podání žádosti od června 2011 se příspěvek na péči nepřiznává“

II. „přiznává se příspěvek na péči ve výši 800,-Kč měsíčně od července 2011“.

V žalobě vyjádřila žalobkyně nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutečného stavu, když nebylo zohledněno, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav u ní přetrvává, potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti a to již od roku 1993, kdy rozhodnutími okresního úřadu v r. 1993 byla uznána jako osoba těžce postižená na zdraví a náležely jí mimořádné výhody II. stupně s nárokem na vystavení průkazu ZTP a byl jí přiznán příspěvek na provoz motorového vozidla z důvodu těžce postiženého občana se závislostí na pomoc druhé fyzické osoby; v r. 2000 byla uznána jako osoba nadále splňující podmínky pro ponechání průkazu ZTP. Proto požaduje přiznání příspěvku dnem podání žádosti a nikoli až od července 2011, když několik let předtím potřebovala např. doprovod a asistenci u lékaře, obstarávání osobních záležitostí, nákupů, běžného úklidu a udržování domácnosti, praní prádla. Také nesouhlasila s tím, že dle Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** či **komise**), její zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý k 17.1.2011 dle § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**), ale až od 21.7.2011 (*nález praktické lékařky*) šlo o osobu, která se dle § 8 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni závislosti I. (lehká závislost), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebovala každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Žalobkyně také nesouhlasila s tím, že s ohledem na svůj zdravotní stav (*po pádu dne 20.9.2010 utrpěla frakturu levého (správně pravého) femuru, postiženou dolní končetinu může zatížit maximálně 10% své váhy a pohyb je omezen chůzí pomocí berlí*) zvládne úkony – příprava stravy; mytí těla; oblékání, svlékání, obouvání, zouvání; mytí nádobí; přepírání drobného prádla a obsluha běžných domácích spotřebičů. Vůbec nebylo vzato v potaz, že pokud je osoba schopna zvládnout některý z uvedených úkonů jen částečně, považuje se takový úkon pro účely hodnocení za úkon, který není schopna zvládnout (§ 9 odst. 4 zákona), proto nebylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy. Závěrem bylo požadováno zrušení napadeného rozhodnutí KÚ ze dne 1.9.2011 a vrácení věci žalovanému.

V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 1.9.2011 č.j.: X* popsal KÚ průběh řízení zahájený podáním žádosti žalobkyně dne 17.1.2011 u MěÚ o příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**), kdy v odvolacím řízení byl vyžádán posudek PK MPSV, který byl vypracován po jednání konaném dne 4.8.2011 po předchozí návštěvě žalobkyně v jejím bydlišti dne 3.8.2011, dle jehož závěru zdravotní stav žalobkyně nebyl dlouhodobě nepříznivý i k datu 17.1.2011, ale od 21.7.2011 jde o osobu, která se dle § 8 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni závislosti I. (*lehká závislost*), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebovala každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti (*vznik: 21.7.2011 nálezem praktické lékařky; doba platnosti (lhůta KLP): 3/2012*). Také bylo konstatováno, že k podkladům pro rozhodnutí se na základě plné moci vyjádřil pan J. B.. Závěrem bylo pouze uvedeno, že odvolací správní orgán, tj. KÚ, přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí (MěÚ) spolu s předcházejícím řízením, včetně rozsahu námitek uvedených v odvolání a shledal odvolání jako důvodné, proto rozhodnutí MěÚ změnil.

MěÚ rozhodnutím č.j. X ze dne 29.4.2011 vydaným dne 2.5.2011 nepřiznal žalobkyni příspěvek na péči s odůvodněním, že na základě žádosti o přiznání příspěvku na péči podané dne 17.1.2011 bylo provedeno sociální šetření, při kterém se zjišťovala schopnost samostatného života žalobkyně v jejím přirozeném sociálním prostředí. Následně bylo provedeno posouzení stupně závislosti Okresní správnou sociálního zabezpečení S. (dále jen **OSSZ**), dle něhož nejde o osobu, která se dle § 8 zákona považuje za závislou na pomoci jiné osoby. U žalobkyně nebyl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona, který podle poznatků lékařské vědy má trvat déle než jeden rok, a který omezuje duševní, smyslové nebo fyzické schopnosti a má vliv na péči o vlastní osobu a soběstačnost. Dále bylo uvedeno, že vzhledem ke skutečnosti, že k úrazu žalobkyně došlo v září 2010, doporučuje posudkový lékař podat novou žádost o přiznání příspěvku na péči v srpnu či září 2011, kdy přetrvávající hendikep lze hodnotit jako dlouhodobý a trvalý.

Ve svém vyjádření ze dne 2.11.2011 k žalobě KÚ popsal průběh řízení v této věci a závěrem navrhl zamítnutí žaloby a nepřiznat žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení s tím, že v odvolacím řízení požádal PK MPSV o posouzení stupně závislosti, která na základě vlastního šetření (po navštívení žalobkyně v jejím bytě) konstatovala závěr uvedený v odůvodnění napadeného rozhodnutí KÚ: „Zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona. Tento stav existoval i k datu 17.1.2011 do 6.6.2011. Od data 7.6.2011 jde o osobu ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Doba platnosti (lhůta KLP): 03/2012; vznik: 7.6.2011.“ Rovněž se k námitkám žalobkyně KÚ vyjádřil konstatováním, že přiznání mimořádných výhod (§ 31 vyhlášky č. 182/1991 Sb.), které je důležité pouze pro přiznání nároku na příspěvek na provoz motorového vozidla, se řídí jiným systémem posuzování zdravotního stavu než přiznání příspěvku na péči. Dále KÚ konstatoval, že 1.1.2011 nabyla účinnosti novela zákona (zákon č. 347/2010 Sb.), kterou byla provedena změna § 25 odst. 1 zákona; do 31.12.2010 obecní úřady obcí s rozšířenou působností prováděly pro účely „rozhodování“ o příspěvku sociální šetření, ale od 1.1.2011 obecní úřady obcí s rozšířenou působností provádí pro účely „posuzování“ stupně závislosti podle odst. 3 sociální šetření. Z toho jednoznačně vyplývá, že správní orgány I. stupně (MěÚ) v rámci řízení o příspěvku na péči provádějí pro účely posuzování stupně závislosti sociální šetření (zjišťování schopnosti samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí), což se analogicky používá i pro odvolací správní orgány. Dále bylo uvedeno, že k posouzení stupně závislosti jsou příslušné dle zákona pouze OSSZ a PK MPSV v rámci odvolacího správního řízení, když PK MPSV shledala žalobkyni neschopnou od 21.7.2011 pouze 18 úkonů a nikoli 19 úkonů, aby se jednalo o vyšší stupeň závislosti (II. stupeň – středně těžká závislost), ale KÚ ani MěÚ nepřísluší stanovit datum, od kterého je osoba za závislou považována.

Ze zaslaného správního spisu soud zjistil, že skutečnosti uvedené v rozhodnutí MěÚ i KÚ odpovídají obsahu spisu a jsou v něm založeny i následující písemnosti:

- dne 17.1.2011 byla MěÚ doručena žádost žalobkyně o příspěvek na péči;
- MěÚ provedl sociální šetření v bydlíšti žalobkyně dne 25.2.2011;
- OSSZ k žádosti MěÚ vypracoval posudek na základě v něm uvedené zdravotnické dokumentace praktického lékaře a lékařské zprávy ošetřujících lékařů s výsledkem shora uvedeným, aniž by bylo uvedeno, kterého dne se konalo jednání (datum na písemnosti je

- uvedeno 21.4.2011*), na jehož základě byl vypracován a zda byla žalobkyně o konání jednání vůbec vyrozuměna, aby se mohla zúčastnit či požádat o provedení vyšetření posudkovým lékařem ve svém bydlišti (posudek doručen MěÚ dne 27.4.2011);
- rozhodnutí MěÚ ze dne 29.4.2011 o nepřiznání příspěvku bylo žalobkyni doručeno dne 4.5.2011;
  - dne 12.5.2011 bylo MěÚ doručeno *včasné odvolání žalobkyně* proti shora uvedenému rozhodnutí, ve kterém nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu s tím, že její schopnost se o sebe postarat v základních životně potřebných úkonech a nebýt závislá na každodenní pečovatelské pomoci je pro ni dlouhodobě nemožná a tato pomoc je pro ni nutně potřebná; je neustále pod dohledem lékařů, a protože 16.5.2011 má kontrolní vyšetření ve FN Plzeň, Osteocentrum při II. inter. klinice, kam pravidelně dojížděla do roku 2010 k MUDr. V., žádala o přiřazení tohoto vyšetření včetně zdravotnické dokumentace do spisu; nesouhlasila se způsobem vypracování a vyhodnocení „Posouzení soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti“, které jsou naprosto zkresleně vypracované a neodpovídají skutečnosti; dle ní nebyly plně vzaty v úvahu lékařské zprávy a nebylo provedeno úplné dokazování, ani nebylo přihlédnuto k nově prokázaným skutečnostem;
  - PK MPSV k žádosti KÚ pro účely odvolacího řízení dne 4.8.2011 posoudila zdravotní stav žalobkyně za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie a shledala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (28.4.2011) a i k datu 17.1.2011 a do 6.6.2011 zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona, od data 7.6.2011 šlo o osobu, která se podle § 8 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost); z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebovala každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti; vznik 7.6.2011; v posudku je uveden výsledek vlastního vyšetření žalobkyně v jejím bytě dne 3.8.2011 (*níže je pak uvedeno dne 5.9.2011 - nepochybně písařská chyba*) a obsah lékařských zpráv z ortopedie (31.3.2011) a praktické lékařky ze dne 21.7.2011 (*stav hodnotila k 7.6.2011, kdy žalobkyni osobně viděla*); v závěru posudku bylo uvedeno, že se nyní již jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož *datum vzniku bylo stanoveno nálezem praktické lékařky a to dnem 21.7.2011*, lokomoce žalobkyně i s odstupem času od provedené operace a tím i sebeobslužnosti je omezena uvedenými úkony;
  - dne 8.8.2011 PK MPSV sdělila KÚ, že upřesňuje data omylem uvedená v posudku, když správně je: „V době od 17.1. – 20.1.2011 nešlo o DNZS“ a „V době od 21.7. – 03/2012 šlo o DNZS a to I. stupeň PnP“.
  - dne 15.8.2011 se zmocněný syn žalobkyně J. B. na KÚ seznámil s podklady k rozhodnutí s tím, že s výsledkem posouzení nesouhlasí a zváží další postup;
  - rozhodnutí KÚ ze dne 1.9.2011 bylo žalobkyni doručeno dne 7.9.2011.

Z posudkového spisu vyžádaného soudem vedeného ohledně žalobkyně OSSZ byly zjištěny shora uvedené skutečnosti ze založeného záznamu o jednání a posudku této OSSZ ze dne 17.4.2011 (*posouzení proběhlo v nepřítomnosti žalobkyně a není založen žádný doklad o předvolání/informování žalobkyně o konání jednání*) i posudku PK MPSV ze dne 4.8.2011 s tím rozdílem, že na straně 1 posudku v části „Výrok a odůvodnění:“ jsou uvedena shora citovaná data změněna tak, že zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý a tento stav trval i k datu 17.1.2011 do 20.7.2011 a od 21.7.2011 jde o osobu závislou ve stupni I – vznik:

21.7.2011, aniž by bylo uvedeno, kdo data opravil; pokud došlo k písařské chybě, správně měla být chyba data opravena usnesením.

Na vyjádření KÚ *žalobkyně reagovala podáním ze dne 18.11.2011*, v němž souhlasila s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu; dále sdělila, že nebude uplatňovat náhradu nákladů řízení a tohoto práva se vzdává; žalobkyně setrvala na původní žalobě plně odrážející její zdravotní stav a poukázala na nesprávné rozhodnutí správního orgánu, které je v rozporu s platnými právními předpisy.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen *s.ř.s.*) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 *s.ř.s.* je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*1.9.2011*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 *s.ř.s.* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první *s.ř.s.*). V případě zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně nadřízeným správním orgánem soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.*).

Soud při hodnocení napadeného rozhodnutí KÚ a jemu předcházejícímu řízení dospěl k závěru, že KÚ rozhodoval na základě zcela nedostatečně zjištěného skutkového stavu, i když postupoval správně ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, když požádal PK MPSV o vypracování posudku, ale už se vůbec nezabýval rozpory, které jsou v něm obsaženy. Není vůbec zřejmé, jak PK MPSV dospěla k závěru o datu vzniku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dnem 21.7.2011 nálezem praktické lékařky MUDr. R. ze dne 21.7.2011, když dle obsahu zprávy se jedná u žalobkyně o

rapidní zhoršení lokomoce od úrazu 9/10, tj. 20.9.2010, je odkázána na pomoc rodiny a vůbec nevychází z bytu; je schopna udělat několik kroků po bytě s berlemi; opakovaně navštívena doma, ale nedochází ke zlepšení pohyblivosti ani zlepšení sebepečce (nadále nutná dopomoc rodiny); stav hodnocen k 7.6.2011, kdy žalobkyni osobně viděla. S ohledem na uvedené je tudíž datum vzniku závislosti stanovené až dnem 21.7.2011, kdy byla vyhotovena lékařská zpráva, tedy více jak 6 týdnů po návštěvě lékařky u žalobkyně (7.6.2011), datem naprosto nahodilým, nikoli datem, kdy došlo k nějaké rozhodné skutečnosti. PK MPSV za takovéto situace při šetření v bydlíšti žalobkyně měla možnost navštívit jmenovanou praktickou lékařku a nahlédnout do zdravotnické dokumentace žalobkyně, v níž je možná založena i zpráva o kontrolním vyšetření dne 16.5.2011 ve FN Plzeň - Osteocentrum, či dotazem u jmenované zjistit, zda stav zjištěný dne 7.6.2011 byl před tímto datem minimálně od 18.3.2011 (vyhotoven „Lékařský nález pro posouzení zdravotního stavu“) stejný, lepší či horší pro objektivní posouzení data vzniku stupně závislosti. Rovněž není příliš přesvědčivý závěr komise při hodnocení závislosti při péči o vlastní osobu (příloha posudku) – bod a) /příprava stravy/ se jeví přinejmenším sporným, když žalobkyně s ohledem na nutnost používání berlí při lokomoci nezvládá stání a schopnost vydržet stát, chůzi po rovině, podávání a porcování stravy, ani přemísťování předmětů denní potřeby či vaření a ohřívání jednoduchého jídla (bod h) posuzování soběstačnosti). Také se s ohledem na zjištěný stav nejvíce reálným to, že žalobkyně také zvládá mytí nádobí a přepírání drobného prádla (bod i) a l) posuzování soběstačnosti). S námitkami žalobkyně ohledně nezvládání úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti se komise dle názoru soudu nevypořádala.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 odst. 1, 2 zákona, kdy příspěvek se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci a nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.

Podle § 3 písm. c) zákona dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy má trvat déle než jeden rok, a který omezuje duševní, smyslové nebo fyzické schopnosti a má vliv na péči o vlastní osobu a soběstačnost.

Dle § 9 odst. 4 věta druhá zákona pokud je osoba schopna zvládnout některý z úkonů uvedených v odstavcích 1 a 2 jen částečně, považuje se takový úkon pro účely hodnocení za úkon, který není schopna zvládnout.

Dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád**, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

V této věci se podanou žalobou domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů shora uvedených. *Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí KÚ je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a také, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá řádnou oporu ve správním spisu předloženém soudu v tomto řízení a vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla*

žaloba shledána důvodnou. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offio, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí a není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 359/2004).

Napadené rozhodnutí KÚ není plně v souladu s § 68 *správního řádu*, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené nelze než konstatovat, že takové rozhodnutí KÚ je pro vady řízení nepřezkoumatelné dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s., neboť je nesrozumitelné, když zejména z rozhodnutí není patrný důvod změny výroku rozhodnutí MěÚ vydaného dne 2.5.2011, také není obsaženo vypořádání se s námitkami žalobkyně uvedenými v odvolání ze dne 13.5.2011 a závěr posudku PK MPSV shora citovaný není plně v souladu s jeho obsahem. Soud samozřejmě nepřehlédl pochybení MěÚ před vydáním rozhodnutí spočívající zejména v nedostatečném posouzení zdravotního stavu žalobkyně, když nebylo postupováno plně dle § 25 odst. 3 zákona (*při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře*), avšak tento nedostatek byl PK MPSV odstraněn.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti **soud vyhověl žalobě žalobkyně a napadené rozhodnutí KÚ ze dne 1.9.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení** (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.) bez jednání (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.), když žalobní body shledal důvodnými, a **věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení** (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s., tedy nejprve vyžádá doplnění posudku PK MPSV ze dne 4.8.2011 v naznačeném směru a poté s ohledem na závěry tohoto doplnění vydá nové rozhodnutí, které bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (zákon o sociálních službách a správní řád). Nelze totiž připustit, aby takové závažné rozhodnutí, jímž je rozhodnutí o příspěvku, nesplňovalo podmínky stanovené zákonem. Zjištěné nedostatky lze napravit zmíněným doplněním posudku PK MPSV, jak měl učinit po jeho doručení již KÚ, čímž by se předešlo dlouhému řízení, za jehož délku se soud omlouvá.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však náhradu nákladů řízení nepožadovala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode

dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

*Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. **Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.***

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. prosince 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně